

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1982 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i zarządzania tym funduszem.

Na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122), zwanej dalej „ustawą”, oraz w związku z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Źródłem dochodów Państwowego Funduszu Kombatantów, zwanego dalej „funduszem”, są dotacje z budżetu państwa oraz dobrowolne wpłaty osób i instytucji.

2. Środki pieniężne funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

§ 2. 1. Projekt rocznego planu finansowego funduszu opracowuje Urząd do Spraw Kombatantów po zasięgnięciu opinii zainteresowanych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz Zarządów Głównych: Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL.

2. W rocznym planie finansowym funduszu uwzględnia się środki finansowe niezbędne na pokrycie potrzeb funduszu, a w szczególności na:

- 1) emerytury i renty określone w ustawie oraz inne świadczenia pieniężne przysługujące osobom pobierającym te emerytury i renty,
- 2) renty inwalidzkie i rodzinne oraz inne świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,
- 3) świadczenia przysługujące kombatantom na podstawie art. 18 ustawy,
- 4) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów oraz pozostałych po nich członków rodzin, udzielaną przez Urząd do Spraw Kombatantów,
- 5) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów oraz pozostałych po nich członków rodzin, udzielaną przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację, Związek Inwalidów Wojennych PRL oraz Związek Ociemniałych Żołnierzy PRL.
- 6) budowę i wyposażenie tworzonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej domów kombatanta, sa-

Dziennik Ustaw Nr 45

— 818 —

Poz. 295.

natoriów oraz innych zakładów leczniczych dla kombatantów,

- 7) zakup lub wyposażenie obiektów socjalnych dla kombatantów i udział w kosztach budowy takich obiektów,
- 8) wydatki związane z działalnością wydawniczą dotyczącą walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, ruchu oporu i martyrologii narodu polskiego,
- 9) inne wydatki, a zwłaszcza związane z działalnością socjalną i rehabilitacyjną na rzecz środowiska kombatanckiego.

§ 3. 1. Realizacja wydatków przewidzianych w rocznym planie finansowym funduszu może następować w drodze bezpośrednich wypłat przez dysponenta głównego funduszu — Urząd do Spraw Kombatantów lub przez dysponentów niższego stopnia, wyznaczanych przez Prezesa Urzędu do Spraw Kombatantów.

2. Urząd do Spraw Kombatantów przekazuje środki finansowe funduszu:

- 1) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z tytułu pokrycia wypłacanych świadczeń emerytalnych i rentowych — po otrzymaniu miesięcznego rozliczenia z dokonanych wypłat,
- 2) właściwym organom administracji państwowej lub innym jednostkom organizacyjnym z tytułu realizacji świadczeń, o których mowa w art. 18 ustawy — po otrzymaniu kwartalnych rozliczeń,
- 3) zarządom głównym organizacji kombatanckich jako dysponentom niższego stopnia, na doraźną pomoc pieniężną — sukcesywnie do wysokości kwot zatwierdzonych w planie finansowym funduszu,

- 4) Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej na budowę i wyposażenie sanatoriów oraz innych zakładów leczniczych dla kombatantów — po wprowadzeniu inwestycji do planu, a właściwym wojewodom (prezydentom miast stopnia wojewódzkiego) — na budowę i wyposażenie domów kombatanta.

3. Środki finansowe przewidziane w planie funduszu na wydatki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 7—9, są realizowane bezpośrednio przez Urząd do Spraw Kombatantów.

4. Środki finansowe nie wydatkowane w roku bieżącym przechodzą na rok następny.

§ 4. Prezes Urzędu do Spraw Kombatantów, po zasięgnięciu opinii zarządów głównych organizacji kombatanckich, ustala szczegółowe zasady udzielania przez te organizacje i Urząd doraźnej pomocy pieniężnej, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 5, oraz wysokość indywidualnie przyznawanych kwot pomocy doraźnej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy o funduszach celowych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i Więźniów Obozów Koncentracyjnych i zarządzania tym funduszem (Dz. U. Nr 45, poz. 237).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski